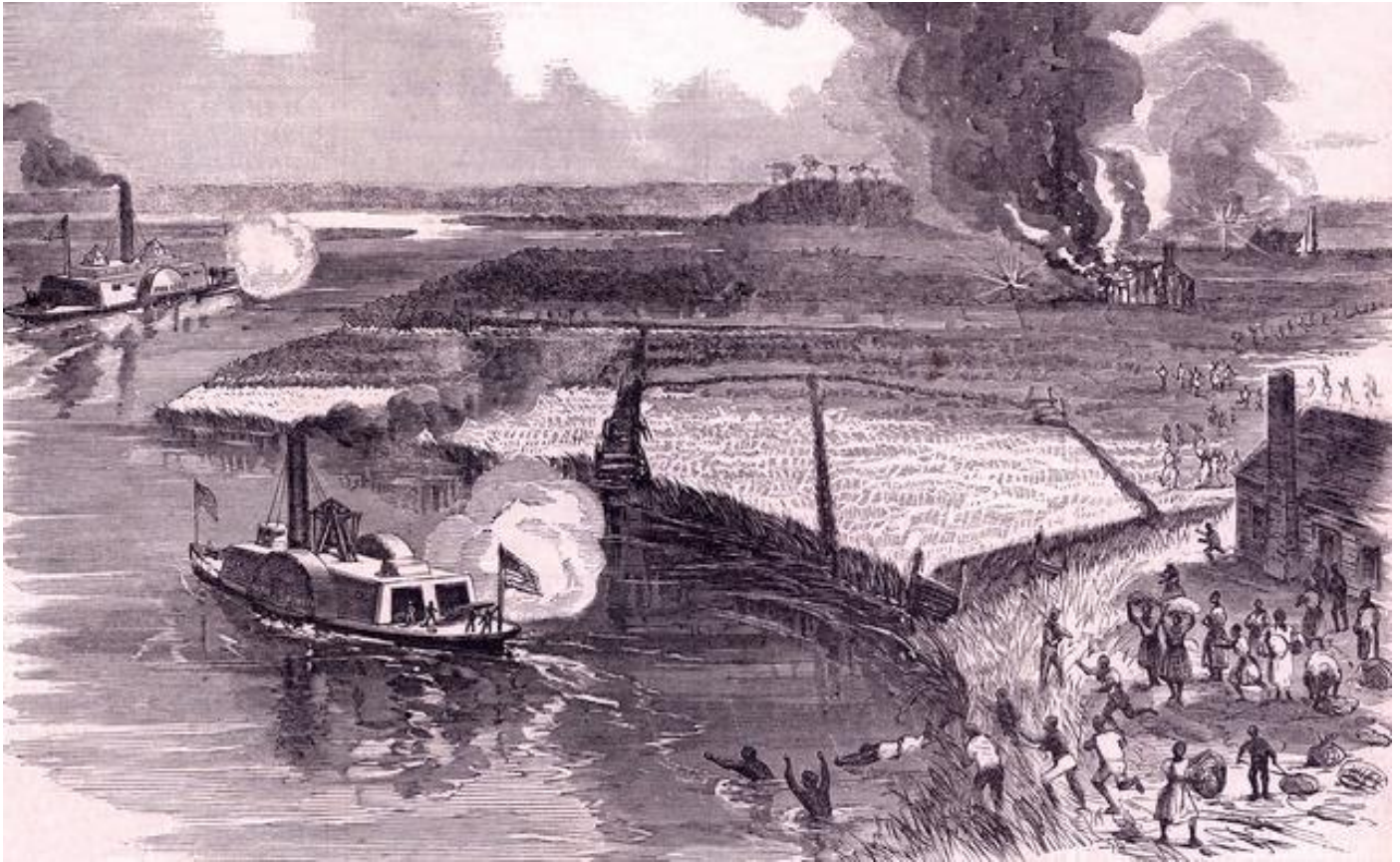

2 Ιουνίου 1863: Η Harriet Tubman οργανώνει και ηγείται μιας επιδρομής που απελευθερώνει περίπου 800 ανθρώπους από τη σκλαβιά

Η Επιδρομή στον Ποταμό Combahee, Από την εβδομαδιαία εφημερίδα Harper's, 1863, Εικόνα: Αρχεία του πολιτικού πολέμου του Dickinson College.

Μετάφραση – επιμέλεια: Αναρχική Συλλογικότητα mAnifesto

Στις 2 Ιουνίου 1863 η Harriet Tubman οργάνωσε και ηγήθηκε μιας ένοπλης επιδρομής (ήταν η πρώτη γυναίκα που έκανε κάτι τέτοιο στον εμφύλιο πόλεμο) ενάντια στις συμμαχικές δυνάμεις, στις αποθήκες εφοδιασμού και στις φυτείες κατά μήκος του ποταμού Combahee στην παράκτια νότια Καρολίνα.

Στις 2 Ιουνίου 1863 η Harriet Tubman, υπό τη διοίκηση του συνταγματάρχη της Ένωσης James Montgomery, οδήγησε 150 Αφροαμερικανούς στρατιώτες της Ένωσης στην Επιδρομή του Ποταμού Combahee. Η Tubman, η οποία συχνά αναφέρεται ως "ο Μωσής του λαού της", ήταν πρώην σκλάβα που είχε απελευθερωθεί το 1849. Η Tubman αγωνιζόταν επί χρόνια για να μεταφέρει σκλάβους από το Νότο προς το Βορρά μέσω του υπόγειου σιδηρόδρομου, όταν πρώτη φορά της ζητήθηκε να συμμετάσχει σε μια μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση της Ένωσης.

Τη νύχτα της 2ας Ιουνίου τρία ομοσπονδιακά πυροβόλα πλοία έφυγαν από το Beaufort της Νότιας Καρολίνας ανεβαίνοντας τον ποταμό Combahee. Η Tubman είχε αποκτήσει σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τα σημεία που βρισκόταν τοποθετημένες τορπίλες από επαναστάτες σκλάβους κατά μήκος του ποταμού, οι οποίοι ήταν πρόθυμοι να ανταλλάξουν πληροφορίες με την ελευθερία τους. Λόγω αυτών των πληροφοριών, η Tubman ήταν σε θέση να οδηγήσει τα πλοία της Ένωσης μακριά από κάθε κίνδυνο και σε συγκεκριμένα σημεία κατά μήκος της ακτής, όπου εκατοντάδες φυγάδες σκλάβοι κρύβονταν και περίμεναν να έρθει βοήθεια. Αρχικά πολλοί από τους σκλάβους φοβήθηκαν από την παρουσία των στρατιωτών της Ένωσης, αλλά η Tubman μπόρεσε να τους καθησυχάσει και να τους πείσει να έρθουν στα πλοία.

Καθώς τα "πυροβόλα πλοία του Λίνκολν" ταξίδευαν στον ποταμό, σώθηκαν κι άλλοι σκλάβοι και τελικά 750 επιβιβάστηκαν στα πλοία.

Ωστόσο, τα πλοία είχαν και μια συγκεκριμένη στρατιωτική αποστολή να φέρουν εις πέρας. Μετέφεραν τις στρατιωτικές μονάδες της Ένωσης που αποβιβάστηκαν στην ακτή και κατάφεραν να καταστρέψουν πολλές από τις φυτείες, τις αποθήκες εφοδιασμού και τις περιουσίες των ηγετών των αποσχιστών της Νότιας Καρολίνας, συμπεριλαμβανομένων αυτών των Heywards, των Middletons και των οικογενειών Lowndes. Πολλοί από τους στρατιώτες της Ένωσης που συμμετείχαν στην επιδρομή ήταν πρώην σκλάβοι που θεώρησαν την καταστροφή, το κάψιμο και τη λεηλασία αυτών των περιουσιών ως ευκαιρία να εκδικηθούν την τάξη των αφεντικών.

Μέχρι οι δυνάμεις της Συνομοσπονδίας να αντιληφθούν την επιδρομή, μεγάλο μέρος της επιχείρησης είχε ολοκληρωθεί και εκατοντάδες σκλάβοι απελευθερώθηκαν. Τότε στάλθηκε μια επιχείρηση συμμαχικών στρατευμάτων για να αντιμετωπίσει τους επιδρομείς, χωρίς επιτυχία καθώς κατόρθωσαν να σταματήσουν μόνο ένα σκλάβο πριν διαφύγει στα πλοία. Το συμμαχικό πυροβολικό αποδείχτηκε σχεδόν εξίσου αναποτελεσματικό, καθώς κανένας από τους πυροβολισμούς του δεν έπληξε κάποιο από τα πλοία της Επιδρομής.

Η Harriett Tubman και το 2ο Σύνταγμα εθελοντών πεζικού της Νότιας Καρολίνας (αφροαμερικανικό σύνταγμα) κατέστρεψαν προμήθειες του Συνομοσπονδισμού αξίας εκατομμυρίων δολαρίων και απελευθέρωσαν περίπου 800 ανθρώπους από τη δουλεία.

Η Harriett Tubman ήταν η μόνη γυναίκα που γνωρίζουμε ότι ηγήθηκε στρατιωτικής επιχείρησης κατά τη διάρκεια του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου. Χάρη κυρίως στην οργάνωσή και καθοδήγησή της τα πλοία της Ένωσης διέφυγαν αλώβητα, και η επιδρομή κατάφερε ένα σημαντικό στρατιωτικό και ψυχολογικό πλήγμα στον αγώνα του Συνομοσπονδισμού.

Πηγές: zinnedproject.org , blackpast.org